

SVETI SAVA

Крила Бог не даје човеку већ
анђелу.

Уместо крила Бог је човеку дао
песму да на њој летети може
као анђео.

Ако је ишта у човеку анђеоско и
божанско, онда је то песма.

Песма је бестелесна као и душа
човекова.

У песми душа народна борави.

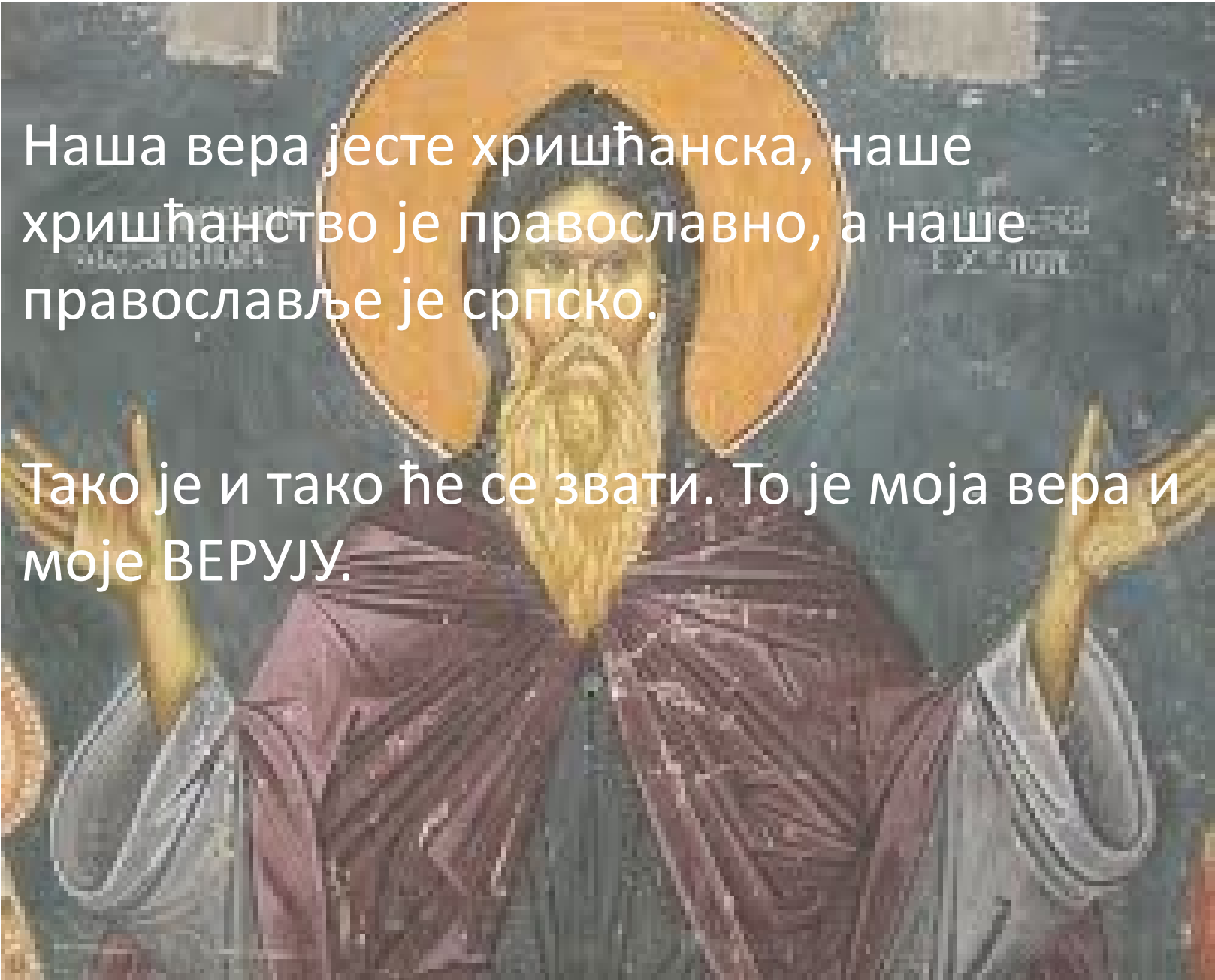
Има људи који припадају само земљи. Ти земљаници одлазе у земљу.

А појаве се људи, или се роде, који одмах знају стварати небеске ствари на земљи и земаљске ствари уздизати до неба.

Они припадају небу.

И моја крв, чедо моје
мило, тече у твојим
жилама. И да ти ниси
наумио ићи кроз
живот и време на
духовним крилима, и
твоја би крв потекла у
твојој деци. Али ти
имаш своја духовна
чеда и она ће тебе
носити у дубоке
векове и далека
времена.

Наша вера јесте хришћанска, наше хришћанство је православно, а наше православље је српско.

Тако је и тако ће се звати. То је моја вера и моје ВЕРУЈУ.

И песма,
чедо моје,
песма и свирка
чине народ.
Свака птица
својим гласом
пева.
И сваки народ
има свој глас и
своју песму по
којој се познаје.

СВЕТИ

САВА

Чувајте, чедо моје мило, језик као земљу.
Реч се може изгубити као град, као земља,
као душа.

А шта је народ изгуби ли душу?

Не узимајте туђу реч у своја уста.

Узмеш ли туђу реч, знај да је ниси освојио
већ си себе потуђио.

Чедо моје, рука ти је вична и вешта перу и хартији.

Бог те је обдарио и одредио да нас ти први читко запишеш у књиге.

Запиши нас у књигу народа на овоме свету да се заувек зна да смо били, да јесмо и да ће нас бити.

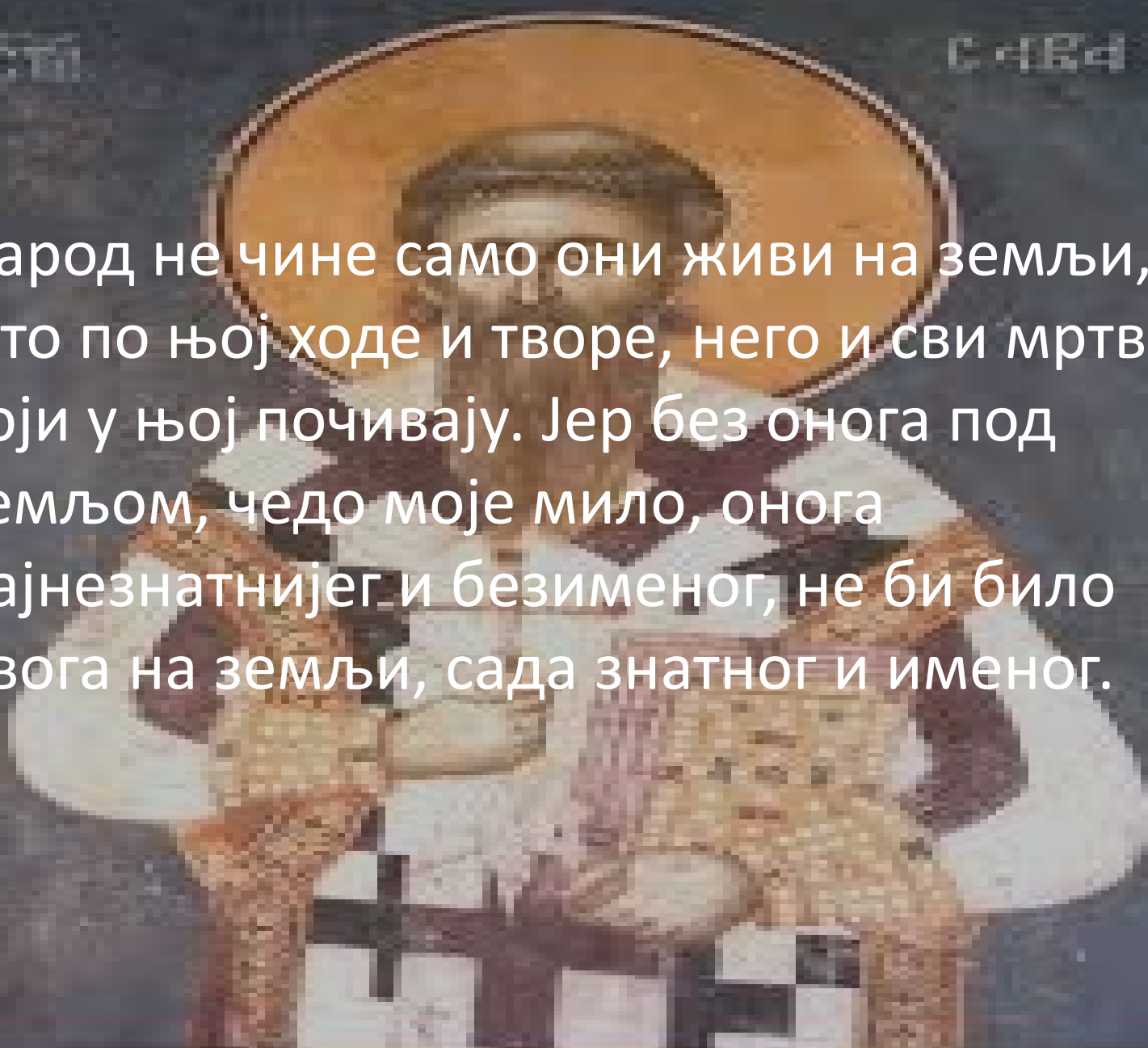
Није зло,
чедо моје,
чути и знати
туђу песму.

Зло је заборавити
и не знати своју.

Тешко оном ко
своју песму не пева.

Народ који нема
своје
књигописце и
иконописце,
нема своје
прошлости ни
живота у
будућности.

Народ не чине само они живи на земљи,
што по њој ходе и творе, него и сви мртви
који у њој почивају. Јер без онога под
земљом, чедо моје мило, онога
најнезнатнијег и безименог, не би било
овога на земљи, сада знатног и именованог.

Чедо моје, Србија је
тамо докле год
допире наша песма и
свирка.

И запамти да је та
ваздушаста струја
песме из свирале
најтврђа граница
народа и државе.

Зато љубите,
chedo moje,
своју песму и свирку
као душу своју.

